

Când ziua se... încurcă cu noaptea

Magazin

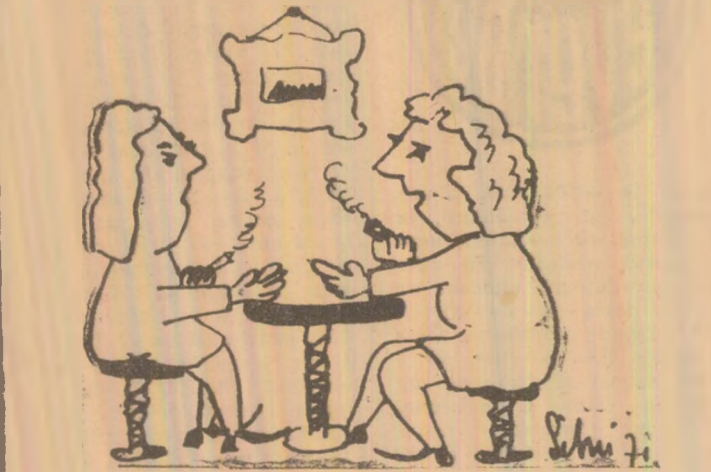
— Faceți extracții fără durere?
— Nu înțeleg. Ieri, de exemplu, mi-am luxat încheietura la o extracție, de... și azi mă doare!

— Soră, apa din pahar e murdară...
— Doar n-o beți, doamne sfinte!, vă clățiți gura și o aruncați aici...

— Vai, dar nu măseaua aceea m-a durut!
— Răbdare, ajungem și la cele rele...

— Știi, tu, când am febră, noaptea, și dinții îmi clănțănesc în gură!
— Ce noroc de mine că dorm... fără ei!

Desene: Simion POP

POPULAȚIA VIITORULUI

Copiii născuți în cursul acestui an, dacă vor atinge vârsta de 80 de ani, vor trebui să împartă pământul și atmosfera împănă cu alte 15-20 miliarde de oameni, față de 3,6 miliarde de oameni în prezent, a informat un reprezentant al Agenției suedeze pentru dezvoltare. O asemenea stare de lucruri va exista dacă creșterea medie a ratei nașterilor de 1 la sută va fi atinsă până în anul 2000 în toate țările din lume. Dacă această creștere este menținută în continuare, globul pământesc va trebui să „sustină”, peste 250 de ani, o populație de 80 miliarde de oameni.

Este, oare, ziarul mai important?

Teama că televiziunea va transforma mulți cititori de ziare în „spectatori” s-a dovedit a fi nejustificată. Acum ca și înainte, cotidianul figurează pe primul loc ca mijloc de informare în masă, după cum a reieșit dintr-un sondaj efectuat de Institutul Wickert, din R.F.G. Ziarul a câștigat chiar noi adepti. 4066 de locuitori ai Republicii Federale au fost întrebați ce ar alege dacă li s-ar pune la dispoziție doar un singur mijloc de informație — ziarul, revista ilustrată, radioul sau televiziunea? 61 la sută dintre cei întrebați s-au pronunțat în favoarea ziarului. Numai 18 la sută au declarat că nu se pot lipsi de televiziune, iar 13 la sută nu au vrut să renunțe la revista ilustrată.

OMAGIU LUI

A dispărut unul din cei mai mari comici ai ecranului francez — Fernandel. Ultimul său film, „Don Camillo”, pe care-l urma în regia lui Christian Jacques, se apropia de sfârșit. Intr-o zi, însă, Fernandel n-a venit pe platoul de turmare — era bolnav — și filmările s-au oprit aici, pentru moment și... pentru totdeauna. S-a născut la Marsilia (8 mai 1903), în familia unui cântăreț de cafe-concert. La vârsta de 15 ani, Fernandel Constantin (acesta era numele său adevărat) era deja cunoscut în întreaga regiune marseilieză, jucând în diferite trupe locale. În 1928, apare pentru prima dată în fața publicului parizian, la teatrul „Bobino”. Succesul este ră-

Intr-un articol scris pentru revista britanică de medicină legală „The Criminologist”, medicul Thomas Stowell, aflat în al nouălea deceniu al vieții, reeșchide vechea dispută în jurul identității celui care a intrat în istoria criminalisticii sub numele de „Jack spintecătorul”.

Cel care, în toamna anului 1888, a înjunghiat în cartierul rău famat londonez East End, cu o abilitate care l-a atras sinistra poreclă, cineci tinere de moravuri îndoelnice aparținea unei „familii atît de

CINE A FOST JACK SPINTECĂTORUL?

sus-puse” încît poliția, descoperindu-l în cele din urmă, a preferat să tacă și să clăseze afacerea, afirmă bătrînul medic, în timpul copilăriei căruia au avut loc asasinările. Deși autorul articolului refuză să dezvăluie identitatea celui pe care îl numește „un moștenitor al puterii și al averii”, o altă publicație britanică, „Sunday Times”, ajunge la concluzia că suspectul prezentat de Stowell avea trăsături comune cu Edouard, duce de Clarence, nepot al reginei Victoria a Angliei și frate al regelui George al V-lea. Ca și omul despre care vorbește chirurgul Stowell, ducele a murit tînăr, „în urma unei maladii care l-a afectat echilibrul psihic”, afirmă „Sunday Times”. Oricum, după aproape opt decenii noile speculații nu pot decît să aducă cel mult o sugestie în plus asupra identității sinistrului personaj, care pare sortit să rămînă învaluită în mister.

În anul 305 al erei noastre au fost decretate 81 de „canoane”, de o rigoare extremă, care pretindeau să pună puțină ordine în obiceiurile și moralitatea locuitorilor regatului Granada. Dar cel mai „crud” dintre toate s-a dovedit a fi canonul 70 ce suna cam așa: „Este interzis tuturor femeilor să se coafeze. Cea care va încălca legea va fi aspru pedepsită”. Grecii și romanii, pentru a nu ne îndepărta prea mult în timp, își reprezentau zeii Olimpului împodobite cu un păr magnific și-și numeau muzele „zeițe cu frumoase

bucle”. Importanța pe care cei din vechime o dădeau părului se manifestă și prin sacrificarea lui în zilele de deliu și durere; era un gaș al pietății, al dragostei, al de-

Moda părului lung la femei a supraviețuit tuturor capriciilor secolelor. Frumusețea orientală, de asemenea, nu era concepută fără un păr „foarte abundent și strălucitor, care să coboare pînă la genunchi”...

lung sau scurt, părul femeilor va supraviețui oricum. Ce va deveni însă podoaba capilară a eternului ei toacăș de viață? Această problemă nu pare să-i fi preocupat vreodată pe străbunii bărbaților de toate vîrstele... Și a trebuit să se aștepte al XX-lea veac, a doua lui jumătate chiar, pentru ca ordinea să fie încălcată... Nu vom găsi însă nici un vers care să cînte părul bărbaților, chiar dacă este vorba de un păr îngrijit, bine pieplănat și curat... ceea ce este și foarte greu de găsit astăzi. E. D.

ISTORIA PĂRULUI LUNG

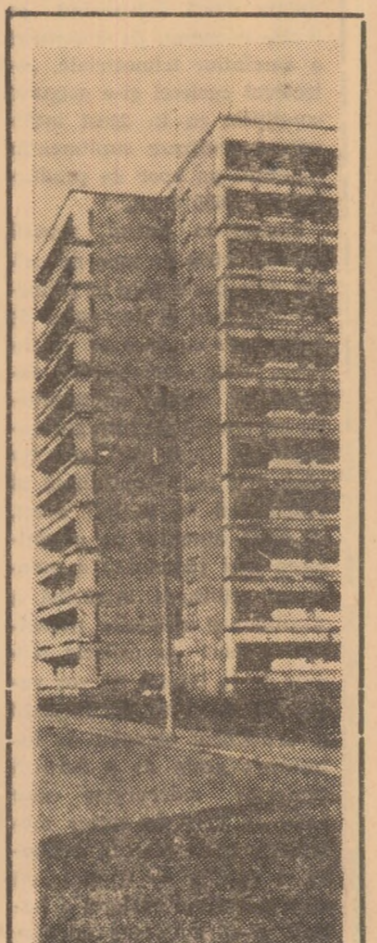
După mitologie, istoria povestește și ea că, în Cartagina asediată, femeile își oferău pletele pentru împletirea frînghiilor și parimelor.

Dar secolul al XX-lea a distrus frumoasele construcții capilare, deoarece un păr lung presupune o îndelungată și plietitoare îngrijire.

ȘTIAȚI CĂ...

...IN LUMEA întreagă există astăzi 251.000 de cinematografe, din care peste jumătate, și anume 146.900, în U.R.S.S.? Po-trivit unor statistici ale U.N.E.S.C.O., în Europa există 62.000 de cinematografe, în S.U.A. — 18.600, în Asia — 13.800, în America Latină — 9.400, în Africa 2.600.

...REGIZORUL italian Pier Paolo Pasolini turnează la Roma un film după piesa de teatru a lui B. Brecht „Mama Curaj și fiii ei”? Rolul titular îl va interpreta cîntăreața Maria Callas.

Castel fantomă

De vreo 300 de ani, contribuabilii englezi suportă cheltuielile pentru repararea castelului Pillingham, care n-a existat niciodată. Castelul este rodul imaginației regelui Carol al II-lea, care a încusat pentru „reparații” (a se citi „banii de buzunar” ai majestății sale) o sumă suplimentară de 75 lire și 10 șilingi pe an. Tradiționalismul britanic nu se dezmente nici de data asta deoarece, deși oamenii știu foarte bine că undeva în Lincolnshire nu există nici un castel, varșă în continuare suma pentru fantomaticele reparații.

...Te-am visat azi noapte-n vis Foto: V. IORDĂCHESCU

Polițist com-plice

Cînd polițiștii dintr-o localitate din Austria au arestat o bandă de spărgători, mare le-a fost mirarea cînd printre aceștia au descoperit și un... inspec-tor al poliției criminale. Pentru suma de 1.000 șilingi acesta „ducea la turcer” în mașina poliției gangsterii complici. Uneori însă se întîmplă să-și și aresteze, bineînțeles pe cei cu care nu ajungea la o înțelegere.

PRELUDIU

Pe nesimțite, a prins să se resfire feștura albă de zăpadă. Soarele, fără odihnă-n fire, aurii, întinsurile înnoadă. Pe canavea de lumină, din tînișii neștiute, se arată surisul ghiocetului — victorie deplină a firii-nmiresmată. Ioan CHIRĂȘ

DE ICE, COLO...

Cîntecul balenei

Discul care a determinat o mare afluență de cumpărători la începutul acestui an la New York este intitulat „Cîntecul balenei”. Succesul s-a datorat, pare-se, faptului că în înregistrarea sunetelor emise de acest cetaceu, unii sînt dispuși să descifreze ceea ce din muzica concretă. Specialiștii nu înțeleg însă cum emit balenele sunete cînd le lipsesc coardele vocale...

Unde sînt jaguarii?

Moda mantourilor din piele de jaguar este cauza unei epidemii grave apărută în Amazonia. Specialiștii Institutului american de boli tropicale din Panama au depistat că febra hemoragică, care a făcut 600 de victime în localitatea San Ramon (Bolivia), a fost provocată de o zoonoză (maladie comună oamenilor și animalelor) răspîndită de șobolanii care au înțestat orșagul. Fără dușmanii șobolanilor erau jaguarii, vînași pentru mantourile la modă...

Trepanare în epoca bronzului

Specialistul sovietic Vilis Derimus, din Letonia, a stabilit că, acum 3000 de ani, pe actualul teritoriu al republicii baltice se practica trepanarea craniului. Studind cîștele radiografice efectuate pe un craniu din epoca bronzului, descoperit în această regiune, Vilis Derimus a observat o cicatrice care a testă că craniul fusese deschis.

Hotărîre judecătorească

Un tribunal italian a respins acțiunea unui client pe care un frizer l-a abandonat, tuns pe jumătate exact în clipa începerii unei greve. În hotărîrea tribunalului se spune că dreptul de a fi tuns și pe cealaltă jumătate a capului nu constituie un drept cetățenesc fundamental.

mea marilor artiști, colabora-ză cu el, își face intrarea în teatru, regizează filme. Fernandel este peste tot. Creațiile sale de debut — „Omul fără nume” (1932), „Cocoșul roșu” (1934), „Ademul aviator” (1934), „Fernandel ginere” (1935), „O viață de cîine” (1939), „Fica finținarului” (1940) — au făcut epocă. În 1949, întreprinde un turneu în America, după care, reintors în Franța, își continuă seria turnărilor. În 1951, începe în Italia ciclul „Don Camillo” pe care-l va încheia abia în 1965. Dar, între timp, „Inamicul public nr. 1” (1953), „Oaia cu cinci picioare” (1954), „Ali baba și cei 40 de hoți” (1954), „Don Juan” (1955), „Patru pași în nori” (1956), „Legea e lege” (1958), „Vaca și prizonierul” (1959), „Dracul și cele zece porunci” (1962) dezvăluie în sălile de spectacol cascade de ris. Publi-

cul este incintat, regăsindu-se cu plăcere în acest actor care aduce la Paris umorul provincial și accentul sudului. Fernandel se încadrează în categoria restrînsă de actori care, pe ecran, indiferent ei au sau nu ceva de spus, te determină să-i privești numai pe ei, să-i ascuți doar pe ei. Fernandel își impune prezența. Tăcerea lui, ezităriile, inegalabilul său ris, mut sau sonor, potrivit împrejurărilor, captivează sălile de spectacol.

În 1964, ia ființă societatea GAFER. Fernandel, asociat cu Gabin, devine producătorul peliculelor în care continuă să a-

pară: „Virsta ingrată”, „Relaxează-te dragă”, „Punga sau viața”, „Căfătoria tatălui”, „Omul cu Buickul”. ... Și, totuși, într-o zi din iarna lui '71, spectatori parizieni au trebuit să-și ia rămas bun de la dragul lor Don Camillo. Filmografia Fernandel s-a oprit aici. Peste 150 de filme, peste 300 milioane de spectatori în 40 de ani de carieră cinematografică. Sute de spectatori, numeroase personalități au venit în acea zi de iarnă să aducă un ultim omagiu celui care a fost provincialul Fernandel — vizitatorul de bucurie.

FERNANDEL

C. E.

